

Dantei fürgetegben

*Halálba hull, de nézd, hogy odadobja
sorra magát most már önként a falevél —
De milyen sorban? Leshettem. Sodorta
sárba máris együtt mind a szél.
Kémleljük egymást. Én titeket. Ti engem,
kortársaim, egybeterelten —
s keverten így, sorstársaim,
egy bajban is hányfelé és mik ellen
forgó, avarként küzdő versenytársaim —
Mert mindegy az se lesz, hogy időnk szárnyain
együtt kik repülünk, bár dantei fürgetegben!*

*Visz a hiúság. Ó küzd. És örök a cél
attól, hogy a perc is öröküdvöt ígér!*